

«Ὅς δ' ἂν σκανδαλίση ἓνα τῶν μικρῶν τούτων...»! (Ιωάννης Γ. Θαλασσινός, Αντιπρόεδρος της «Πανελληνίας Ένωσης Φίλων των Πολυτέκνων»)

Date : Φεβρουαρίου 6, 2020

Σχόλιον εἰς τό πρόγραμμα σεξουαλικῆς διαπαιδαγωγῆσεως «Φρίξος», πού ἀπευθύνεται εἰς παιδιά προσχολικῆς καί πρώτης παιδικῆς ἡλικίας (Νηπιαγωγείου καί Α΄ - Β΄ Δημοτικοῦ).

Προσφάτως, μέ ἀφορμή τή βράβευση τοῦ προγράμματος σεξουαλικῆς διαπαιδαγωγῆσεως «Παίζω μέ τόν Φρίξο καί μαθαίνω γιά τό σῶμα μου καί τίς διαπροσωπικές σχέσεις»¹, ἀπό διεθνή Ὄργανισμό², ἦρθε στήν ἐπιφάνεια ὅλη αὐτή ἡ προσπάθεια «διαφώτισης» τῶν νηπίων πάνω στό σοβαρό θέμα τῆς **σεξουαλικῆς διαπαιδαγωγῆσεως**.

Ἐδῶ δέν θά ἀσχοληθοῦμε τόσο μέ τήν παιδαγωγική καί ψυχολογική διάσταση τοῦ θέματος, ἄλλωστε, ὑπάρχει ἤδη ἓνας πρόσφατος σχολιασμός, ἀπό τήν ιστοσελίδα τῆς συλλογικῆς προσπάθειας «[Μαμά, Μπαμπάς & Παιδιά](#)», μέ τόν ὁποῖο συμφωνοῦμε ἀπόλυτα³. Θά προσπαθήσουμε, λοιπόν, ἂν καί αἰσθανόμαστε ἀδύναμοι γι' αὐτό τό ἔργο, νά σχολιάσουμε τό πρόγραμμα ἀπό **πνευματικῆς**, κυρίως, ἀπόψεως.

Τό νά θέλει κάποιος νά «ἐπιβάλλει» τή σεξουαλική διαπαιδαγωγῆση σέ παιδιά καί μάλιστα στήν εὐαίσθητη ἡλικία τῶν 5, 6, 7 ἐτῶν, παρακάμπτοντας⁴ οὐσιαστικά τούς φυσικούς, ἀλλά καί νομικά ὑπευθύνους γιά τή διαπαιδαγωγῆση τῶν παιδιῶν, γονεῖς, καί μάλιστα ὅταν πρόκειται γιά τή σεξουαλική τους διαπαιδαγωγῆση, εἶναι ἀπαράδεκτο, ἀλλά ὅπωςδήποτε καί **πνευματικά πολύ ἐπικίνδυνο**.

Ὅταν ἓνα μικρό παιδί-νήπιο (ἀλλά καί σέ μεγαλύτερη ἡλικία), ἔχει κάποιες ἐρωτήσεις ἢ ἀπορίες γιά τά τόσο λεπτά αὐτά θέματα, οἱ γονεῖς του, γνωρίζοντας τό παιδί τους καλύτερα ἀπό τόν καθένα, μποροῦν καί πρέπει **μέ διάκριση** νά τοῦ ἀπαντοῦν, **ἀνάλογα μέ τήν ὠριμότητά του**. Σέ καμία περίπτωση ὅμως **δέν πρέπει νά τοῦ ἐξάπτουν τή φαντασία** καί νά τοῦ δημιουργοῦν ἐπιπλέον ἐρωτήματα, πού ἴσως δέν θά τά εἶχε κἄν σκεφτεῖ. Ἡ ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ, κατά τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, **πρέπει νά διατηρεῖται ἀθῶα καί καθαρή**, ὅσο περισσότερο γίνεται.

Αὐτή τήν παιδική ἀθωότητα καί καθαρότητα, συμβουλεύει κι ἐμᾶς, τούς ἐνήλικες, ὁ Θεάνθρωπος Χριστός νά ἀποκτήσουμε ξανά καί νά τή διατηρήσουμε, μέ τή δική Του

Χάρη και τόν πνευματικό μας άγώνα: «*Άμην λέγω υμῖν, ὅς ἐάν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν*» (Λουκ. 15, 17).

Ἐπάρχουν, ὅμως δυστυχῶς, καί κάποιοι ὀρθόδοξοι γονεῖς, πού συμφωνοῦν μέ τήν εἰσαγωγή αὐτοῦ τοῦ προγράμματος στά σχολεῖα. Θέλουμε νά πιστεύουμε ὅτι δέν εἶναι σωστά ἐνημερωμένοι.

Εἶναι τραγικό νά ὠθοῦμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι τά παιδιά μας σέ **πρόωρη ὠρίμανση**, ἐπιτρέποντας στούς νηπιαγωγούς/δασκάλους νά τά ἀναστατώνουν καί ἐξάπτουν σεξουαλικά στήν τρυφερή παιδική ἡλικία τους, δίχως κἄν αὐτοί νά εἶναι εἰδικοί. Πῶς μπορούμε, ἐλαφρᾶ τῇ καρδίᾳ, νά ἐκχωρήσουμε τήν ψυχή τῶν παιδιῶν μας, ὥστε κάποιοι νά τά «ξυπνήσουν» **ὀμαδικά καί ὀριζόντια, μὴ λαμβάνοντας ὑπόψη τό ἐπίπεδο ὠριμότητας καί τήν προσωπικότητα τοῦ κάθε παιδιοῦ ξεχωριστά; Εἶναι δυνατόν, ὁ ὁποιοσδήποτε ἐκπαιδευτικός νά γνωρίζει τό παιδί μας καλύτερα ἀπό ἐμᾶς, τούς γονεῖς του;** Καί οἱ ἐκπαιδευτικοί δέν φοβοῦνται γιά τόν πολύ πιθανό ψυχολογικό τραυματισμό τῶν παιδιῶν, ἀλλά καί γιά τό **σκανδαλισμό τους;**

Ὁ Θεάνθρωπος Χριστός, ὅμως, μᾶς ἔχει προειδοποιήσει γιά τήν περίπτωση αὐτή: «*ὅς δ' ἂν σκανδαλίση ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικός (= μυλόπετρα, πού γυρίζει τό γαῖδουράκι στό μύλο) εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης*» (Ματθ. 18, 6). Φοβερός ὁ λόγος...!5

Ποιός, λοιπόν, ἀπό αὐτούς πού κατήρτισαν, προώθησαν καί προωθοῦν αὐτό τό πρόγραμμα καί συνέγραψαν τό σχετικό βιβλίο, ἀναλαμβάνει τήν πνευματική εὐθύνη ἔναντι τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἀθῶων ψυχῶν, γιά τό σκανδαλισμό τους; Καί ἂν κάποιοι τήν ἀναλαμβάνουν, γνωρίζουν πραγματικά τί ἐπιπτώσεις θά ἔχει αὐτό στή δική τους ψυχή; (Γιά ὅσους βεβαίως πιστεύουν στήν ὑπαρξή της καί νοιάζονται γι' αὐτή).

Ἡ ἀπάντηση στό ρητορικό ἐρώτημά μας, ἔρχεται ἀπό τόν ἴδιο τό Χριστό, ὁ Ὅποιος πάλι μᾶς προειδοποιεῖ: «*Οὐαὶ (= ἀλίμονο) τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γάρ ἐστὶν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται*» (Ματθ. 18, 7). Ἀλίμονο...!

Ὁ μακαριστός [π. Κων/νος Στρατηγόπουλος](#), ἥδη ἀπό τό 2009, ὅταν εἶχε τεθεῖ τό θέμα εἰσαγωγῆς τῆς σεξουαλικῆς διαπαιδαγώγησης στά Δημοτικά σχολεῖα, εἶχε ἐκφράσει τήν ἔντονη διαφωνία του καί, μάλιστα, εἶχε ἀναρωτηθεῖ:

«*Ποιός θά τά διδάξει (τά παιδιά) σεξουαλική ἀγωγή; Συγγνώμη, ὅταν μπαίνει ὁ φυσικός στήν τάξη, ἔχει σπουδάσει φυσική. Ὁ χημικός, χημεία. Ποιός σπούδασε σέξ*

καί είναι ειδικός; Ποῦ ἔγινε ειδικός;... Καί ποιός καθηγητής (σ.σ.: νηπιαγωγός ἢ δάσκαλος) θά τή διδάξει αὐτή τήν ειδικότητα; Ποιός θά τή διδάξει; Εἶναι παράλογο, γιατί ὁ καθένας θά κατεβάζει, συγγνώμη, τά δικά του σεξουαλικά βίτσια στά παιδιά μας... Ἀπό ποιόν διδάσκαλο; Θά ξέρει χριστιανικά τίποτε ἢ θά λέει ὅ,τι θέλει. Θά λέει στά παιδιά μας, ἄν δέν κάνεις σέξ θά γίνεις ἄρρωστος. Τά γνωστά δηλαδή».6

Εἶναι ἀπερίσκεπτο, ἀλλά καί πολύ ἐπικίνδυνο ν' ἐπιτρέπουμε σέ ὅποιονδήποτε, εἴτε αὐτός λέγεται παιδαγωγός εἴτε συγγενής⁷ εἴτε τηλεόραση, διαδίκτυο κλπ., νά πονηρεύει τά παιδιά μας, καί μετά νά προσπαθοῦμε νά τούς διδάξουμε τό ἥθος, τίς ἀξίες, τίς ἀρετές, τήν πνευματική ζωή. Τότε ἡ πνευματική ζημιά, ἴσως καί ἡ ἠθική, θά ἔχει ἤδη γίνει, καί μάλιστα κάποιες φορές ἀνεπανόρθωτα.

Πρέπει οἱ γονεῖς νά ζοῦμε οἱ ἴδιοι τήν πνευματική ἐν Χριστῷ ζωή⁸, ὥστε νά εἴμαστε σέ θέση, πρῶτα μέ τό παράδειγμά μας⁹ κι ἔπειτα μέ διάκριση καί σοβαρότητα, νά ἀπαντᾶμε σέ κάθε ἐρώτηση τοῦ παιδιοῦ μας, ὅσο «δύσκολη» ἢ «ἀστεία» μᾶς φαίνεται. Γράφει σχετικά ἕνας εὐσεβῆς Πολύτεκνος Ἱερέας:

«Μήπως θά τοῦ τά μάθουν στό σχολεῖο τά νέα ἐγχειρίδια γιά τό μάθημα τῆς σεξουαλικῆς ἀγωγῆς; Ἦ ἡ τηλεόραση; Ὁχι. Ὅλοι καί ὅλα αὐτά θά τοῦ ποῦν πέντε ἀλήθειες καί 95 ψέματα. Ἐμεῖς θέλουμε ὑπεύθυνους γονεῖς, πού μέ σοβαρότητα, σύμφωνα μέ τήν ἡλικία τοῦ παιδιοῦ τους πού ρωτᾶ, θά τοῦ ἐξηγήσουν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τήν προοπτική τοῦ Θεοῦ γιά τόν ἄνθρωπο. Ἐάν δέν ἔχουμε γονεῖς νά θεολογοῦν σέ κάθε ἀπίθανη ἐρώτηση τοῦ παιδιοῦ τους, ἀλίμονό μας, γιά ὅποιοδήποτε πράγμα. Δέν ὑπάρχουν ἀστεῖα ἢ γελοῖα. Ὑπάρχουν σοβαρότατες ἐρωτήσεις πού κάνουν τά παιδιά καί πρέπει νά μάθουμε νά ἀπαντᾶμε στά παιδιά μας, κι ὄχι νά τά παραπέμπουμε κάπου ἄλλοῦ. Πρέπει ἐμεῖς νά ἀναλάβουμε τίς εὐθύνες μας»¹⁰.

Γιά νά κατανοήσουμε τό πόσο σημαντικό εἶναι νά προστατεύουμε τά παιδιά μας ἀπό τά πνευματικά «μικρόβια», ὅπως τά ἔλεγε ὁ **Ἅγιος Πορφύριος**, ἀλλά καί πόση προσοχή χρειάζεται στό τί βλέπουν τά μικρά παιδιά, παραθέτουμε τά χαριτωμένα λόγια του: «Οἱ ἀδυναμίες κολλᾶνε σάν τά μικρόβια... Νά προσεύχεσαι πάνω ἀπό τά κρεβάτια τους, ὅταν κοιμοῦνται, διότι τότε τό κακό εἶναι ἀδύναμο, δέν ἀντιστέκεται. Νά ἴστε προσεκτικοί, μή σᾶς βλέπουν μέ... ἐσώρουχα. Τά σταυρώνουμε, σηκώνουμε τά χέρια ψηλά καί εὐχόμαστε μέ λαχτάρα. Ἦ προσευχή σας τότε ἐπιδραῖ πύ εὐκολα καί ἡ εὐχή ἐνεργεῖ σέ βάθος»¹¹. Ἐάν, λοιπόν, ὁ Ἅγιος συμβουλεύει τούς γονεῖς νά μή τούς βλέπουν τά παιδιά τους μέ τά ἐσώρουχα, πῶς θά ἐπιτρέψουμε σέ κάποιους νηπιαγωγούς ἢ δασκάλους νά τούς δείξουν γεννητικά ὄργανα καί, μάλιστα, νά τά ζωγραφίσουν;

Καί για νά μή νομίσει κάποιος ὅτι ὑπερβάλλουμε, ἀναφέρουμε τό ἐξῆς γεγονός. Στό πλαίσιο τῆς διδασκαλίας τοῦ προγράμματος «Φρίξος», σέ Νηπιαγωγεῖο τῆς Κρήτης, τά νήπια ζωγράφισαν ἕνα κορίτσι κι ἕνα ἀγόρι, καί σημείωσαν πάνω τους τά διάφορα μέλη καί ὄργανα (πχ. μύτη, στόμα, χέρια, καρδιά κλπ.). Ἐκτός τῶν ἄλλων ζωγράφισαν καί τά ἀντίστοιχα γεννητικά ὄργανα γράφοντας δίπλα τήν ἐπιστημονική ὀνομασία τους! Στό τέλος, ζωγράφισαν ἐσώρουχα καί τά κόλλησαν ἀπό πάνω. Σεβόμενοι τούς ἀναγνώστες μας, δέν δημοσιεύσαμε τά «γυμνά» ζωγραφισμένα ὄργανα, ἀλλά τά καλυμμένα.

Καί ἀναρωτιώμαστε: Ποιός γονέας θά ἔδειχνε στό 5χρονο παιδί του γυμνά γεννητικά ὄργανα (ἔστω σέ σκίτσο), πόσο μᾶλλον νά τό προτρέψει νά τά ζωγραφίσει; Κι ὅμως, αὐτή τή δραστηριότητα τήν μαθαίνουν τά νήπια (τό ἐπαναλαμβάνουμε, τά νήπια) ἀπό τούς ἐκπαιδευτικούς, στό πλαίσιο αὐτοῦ τοῦ προγράμματος, «παίζοντας μέ τό Φρίξο»!¹²

Μάλιστα, τό ἐγχειρίδιο τοῦ προγράμματος «Παίζω μέ τό Φρίξο...», στό σημεῖο ὅπου πρέπει τά παιδιά νά ζωγραφίσουν τά γεννητικά ὄργανα πάνω στίς «κουκλές» (ἀγόρι καί κορίτσι), ἀναφέρει: «Ἐάν τά παιδιά ντρέπονται νά ζωγραφίσουν τά γεννητικά ὄργανα, τό κάνει ἡ δασκάλα. Μπορεῖ νά δείξει καί τήν παρακάτω εἰκόνα» (σ.σ. παραθέτουν τά γεννητικά ὄργανα τοῦ ἀντρα καί τῆς γυναίκας σέ σκίτσο), καί συνεχίζει: «Γιά νά δοῦμε, ὁ Φρίξος μᾶς ἔχει στείλει μιά ζωγραφιά μέ τά γεννητικά ὄργανα. Θά τή χρησιμοποιήσουμε, γιά νά ζωγραφίσουμε τά γεννητικά ὄργανα στίς κουκλές μας. Ἡ δασκάλα μπορεῖ νά ἔχει κόψει τίς ἀντίστοιχες φωτογραφίες καί νά τίς κολλήσει στό κατάλληλο σημεῖο!» («Παίζω μέ τό Φρίξο...», σελ. 25-26).

Πόσο, στ' ἀλήθεια, σωστή παιδαγωγικά εἶναι αὐτή ἡ ὁδηγία; **Σώνει καί καλά νά «βιάσουμε» τήν προσωπικότητα τῶν παιδιῶν, νά τήν «ἰσοπεδώσουμε», παραβλέποντας τήν ἀθωότητα καί τήν ἔλλειψη πονηρίας πού διακρίνει τά παιδιά αὐτῆς, τουλάχιστον, τῆς ἡλικίας, νά τά πονηρέσουμε, νά τά μεγαλώσουμε πρὶν τήν ὥρα τους...!**

Μιά μητέρα μᾶς ἐμπιστεύθηκε ὅτι, ὅταν πρὶν λίγα χρόνια εἶχε γίνει μιά τέτοια ἐνημέρωση στό νηπιαγωγεῖο τοῦ παιδιοῦ της, ὑπῆρξε ἀλλαγὴ στή συμπεριφορά του. Δέν τήν ἄφηνε νά τό κάνει μπάνιο, γιατί δέν ἤθελε νά τό δεῖ ἡ μητέρα του γυμνό, ἐνῶ πρὶν δέν εἶχε τέτοιο θέμα.

Ἡ ἀποστολή τοῦ σχολείου καί τῶν παιδαγωγῶν εἶναι, ἢ τουλάχιστον πρέπει νά εἶναι, ἐκτός ἀπό τή μετάδοση στά παιδιά ἀκαδημαϊκῶν γνώσεων, ἡ καλλιέργεια τοῦ ἠθους καί ὁ σεβασμός στίς πατροπαράδοτες ἀξίες τῶν γονέων τους. «Αὕτη γὰρ ἀρίστη διδασκαλία», μᾶς συμβουλεύει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, «οὐ, συγχωρήσαντες πρότερον περιγενέσθαι τὴν πονηρίαν, ὑστερον ζητεῖν ὅπως αὐτὴν ἐξελάσωμεν...»¹³ (= Αὐτή εἶναι ἡ ἀρίστη

διδασκαλία, όχι, επιτρέποντας νωρίτερα να επικρατήσει στην ψυχή του παιδιού ή πονηρία, ύστερα να ζητάμε τρόπο πώς θά τή διώξουμε). Καί συνεχίζει ο Άγιος, περιγράφοντας πόσο μεγάλη και δύσκολη είναι η τέχνη της διαπαιδαγώγησης: «*Τῆς τέχνης ταύτης οὐκ ἔστιν ἄλλη μείζων. Τὶ γὰρ ἴσον τοῦ ρυθμίσει ψυχὴν καὶ διαπλάσαι νέου διάνοιαν; Καὶ γὰρ παντὸς ζωγράφου καὶ παντὸς ἀνδριαντοποιοῦ τὸν ταύτην ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην ἀκριβέστερον διακεῖσθαι χρή*»¹⁴ [= Από τὴν τέχνη αὐτή (τῆς ἀγωγῆς) δέν ὑπάρχει ἄλλη μεγαλύτερη. Γιατί τί εἶναι ἴσο μέ τό νά διαπαιδαγωγῆσεις τὴν ψυχὴ καί νά διαπλάσεις τὴ διάνοια τοῦ νέου; Γιατί πράγματι, ἀπό κάθε ζωγράφο καί κάθε γλύπτη, πρέπει νά εἶναι προσεκτικότερος ἐκεῖνος πού ἀσκεῖ αὐτὴ τὴν τέχνη»].

Μήπως, κάποιος ἀπό τούς «φωστῆρες» τοῦ προγράμματος, σκέφτηκε ὅτι, ἴσως, ὑπάρχουν γονεῖς πού θέλουν νά μεταδώσουν στά παιδιά τους ἀνώτερες ἀξίες, ἀρετές καί ἰδανικά; (Καί, δόξα τῷ Θεῷ, ὑπάρχουν πολλοί τέτοιοι γονεῖς). **Ἀρετές καί ἰδανικά, ὅπως ἡ ἀγνότης, ἡ ἐγκράτεια, ὁ σεβασμὸς τοῦ σώματος μας, ἀλλά καί τοῦ σώματος τοῦ ἄλλου, ὡς ναὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος** 15. Ὅτι ὁ Θεός, ὅταν ἔπλασε τὸν ἄνθρωπο, «*ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς*» (Γέν. 1, 27), ὅτι Οἰκογένεια εἶναι μόνο αὐτὴ πού ὁ Θεός εὐλόγησε (μέ ἑτερόφυλους γονεῖς) καί ὅτι δέν μᾶς ὠφελεῖ νά ἀσχολούμαστε μέ τὰ γενετήσια θέματα πρὶν τὸν εὐλογημένο Γάμο¹⁶, γιατί ὅποιος παίζει μέ τὴ φωτιά, κάποια στιγμή θά καεῖ! Ἀλλά καί ἂν κάπου ἀστοχήσουμε, ὑπάρχει πάντα ἡ μετάνοια, ὁ Πνευματικὸς καί τὰ θεραπευτικὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἡ σπουδαιότερη ἀποστολή καί εὐθύνη τῶν γονέων, ἀλλά καί τῶν εὐσυνείδητων παιδαγωγῶν, εἶναι νά ἐνσταλάξουν στίς ψυχές τῶν παιδιῶν **τὴν ἀρετὴ** καί νά τὰ ἐνδυναμώνουν στόν ἀγῶνα τους γιά τὴν ἀπόκτησή της, ἰδιαίτερα ὅταν εἶναι μικρά. Ὅπως σοφά γράφει ὁ **Ἅγιος Βασίλειος ὁ Μέγας**: «*Οὐ μικρὸν γὰρ τὸ ὄφελος, οἰκειότητά τινα καὶ συνήθειαν ταῖς τῶν νέων ψυχαῖς τῆς ἀρετῆς ἐγγενέσθαι· ἐπεὶ περ ἀμετάστατα πέφυκεν εἶναι τὰ τῶν τοιούτων μαθήματα, δι' ἀπαλότητα τῶν ψυχῶν εἰς βάθος ἐνσημαινόμενα*»¹⁷ (= Δέν εἶναι μικρό τό κέρδος, ὅταν οἱ ψυχές τῶν νέων συνηθίσουν καί κάνουν δική τους τὴν ἀρετὴ. Ὅσα ὁ ἄνθρωπος ἀφομοιώνει στήν τρυφερὴ ἡλικία του, μένουν ἀσάλευτα. Διότι ἡ ψυχὴ εἶναι ἀκόμα ἀπλή τότε καί ὅ,τι δέχεται, ἐντυπώνεται πολὺ βαθιὰ μέσα της). Καί συμπληρώνει ὁ **ἱ. Χρυσόστομος**: «*Καὶ γὰρ οἱ νομοθέται τότε παιδαγωγοῦσιν ἡμᾶς, ὅταν διαστραφέντες τύχωμεν. Ἄλλ' οὐχ ὁ Παῦλος οὕτως, ἀλλ' ἐξ ἀρχῆς καὶ ἐν ἡλικίᾳ πρώτη τοὺς διδασκάλους αὐτοῖς ἐφίστησι τῆς ἀρετῆς, κωλύων ἐπεισελθεῖν τὴν κακίαν*»¹⁸ [= Διότι οἱ νομοθέτες μᾶς διαπαιδαγοῦν (μέ τίς ποινές), τότε μόνο ὅταν ἔχουμε διαστραφεῖ (καί παρανομοῦμε). Ἀλλά δέν μᾶς διδάσκει αὐτὰ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ἀλλά ἀπὸ τὴν ἀρχὴ καί ἀπὸ μικρὴ ἡλικία, πρέπει οἱ δάσκαλοι νά διδάσκουν τὴν ἀρετὴ, ἐμποδίζοντας τὴν κακία (διὰ τῆς πονηρίας) νά εἰσέλθει στίς ψυχές τῶν παιδιῶν].

«*Ἀκρογωνιαίος λίθος γιά τὴν ἀνάπτυξη τῶν παιδιῶν εἶναι ἡ καλὴ οἰκογενειακὴ*

κατάσταση. Αυτή όρίζεται ως καθημερινός αγώνας και προσπάθεια για αγιότητα»¹⁹. Έλεγε σχετικά ο Άγιος Πορφύριος ο Κausοκαλυβίτης: «Έκεινο πού σώζει και φτιάχνει καλά παιδιά είναι ή ζωή τών γονέων στό σπίτι. Οί γονεΐς πρέπει νά δοθοῦνε στήν αγάπη τοῦ Θεοῦ... Δέν τά σώζουν (τά παιδιά) οὔτε οί συμβουλές, οὔτε ή πειθαρχία, οὔτε ή αὐστηρότητα. Ἄν δέν αγιάζονται οί γονεΐς, ἄν δέν αγωνίζονται, κάνουν μεγάλα λάθη και μεταδίδουν τό κακό πού ἔχουν μέσα τους... Ὅταν τά παιδιά πληγώνονται ἀπ' τήν κακή μεταξύ τών γονέων τους συμπεριφορά, χάνουν δυνάμεις και διάθεση νά προχωρήσουν στήν πρόοδο. Κακοκτίζονται και τό οικοδόμημα τῆς ψυχῆς τους κινδυνεύει ἀπό στιγμή σέ στιγμή νά γκρεμιστεῖ».20

Τά δυτικά παιδαγωγικά μοντέλα και συστήματα, πού δυστυχῶς ἐφαρμόζονται ή προωθοῦνται, γιά νά ἐφαρμοστοῦν στήν Πατρίδα μας, και ἰδιαίτερα αὐτά πού ἀναφέρονται στή σεξουαλική διαπαιδαγώγηση, προέρχονται, ἐπί τό πλεῖστον, ἀπό ἀθεϊστικά ή ἀγνωστικιστικά²¹ κέντρα. Αὐτονομοῦν τό σέξ, ἀπό τήν ὅλη ζωή τοῦ ἀνθρώπου, σχεδόν εἰκονακλαστικά, και τό ὑπερτονίζουν, ὥστε νά ὑπεισέρχεται στά παιδιά και τούς νέους ἀσυνείδητα (ή και συνειδητά πολλές φορές) ή ἄποψη, ὅτι ή ἐνεργή σεξουαλική ζωή, ἔξω ἀπό τίς παραδοσιακές ἀξίες, ἀλλά και ἐνάντια στή θρησκευτική πίστη και διδασκαλία, είναι αὐτούνη. Και, μάλιστα, προωθοῦν τήν ἄποψη, ὅτι ή ἐγκράτεια (ή ἀποχή), ή ἀγνότητα, ή παρθενία κλπ., είναι «ἀφύσικες» καταστάσεις! Ἄρα, κατ' αὐτούς, ἄς μάθουμε στά παιδιά, ἀπό τό νηπιαγωγεῖο ἀκόμα, πῶς θά «ἀπολαμβάνουν» τό σέξ, ἀρκεῖ νά... «προσέχουν»!²²

Εἶδαμε, ὅμως, και τά ἀποτελέσματα πού εἶχε ή εἰσαγωγή, ἐδῶ και πολλά χρόνια, τῆς σεξουαλικῆς διαπαιδαγώγησης στά σχολεῖα ἄλλων Χωρῶν. Δεῖτε ἐνδεικτικά, τί δήλωσε ὁ Σουηδός Καθηγητής τῆς Κοινωνιολογίας στό Πανεπιστήμιο τῆς Οὐψάλα Ἰωακείμ Ἰσραέλ, πού πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι ἦταν παλαιότερα ὑπέρμαχος τοῦ θεσμοῦ: «Στίς χώρες πού εἰσήγαγαν τό σέξ στά σχολεῖα, ὅπως ἀπέδειξαν οἱ στατιστικές, ἀυξήθηκε καταπληκτικά ὁ ἀριθμός τών 12χρονων και 14χρονων πού ἔμειναν ἔγκυες»²³.

Ἄς τό σκεφτοῦμε αὐτό οἱ γονεΐς, τουλάχιστον ὅσοι θέλουμε νά ἀναθρέψουμε τά παιδιά μας μέ χριστιανικές ἀρχές, «ἐν παιδεία και νοουθεσίᾳ Κυρίου» (Ἐφεσ. 6, 4). Ἐπιτρέποντας στίς/στούς νηπιαγωγούς και δασκάλους, ἀλλά και σέ ὅποιονδήποτε ἄλλο, νά εἰσαγάγουν τή σεξουαλική περιέργεια και πονηρία στίς ψυχές τών ἀθῶων παιδιῶν μας, ἔστω και ὑπό τό ψευτοένδυμα και πρόσχημα τῆς ἐπιστήμης και γιά τήν προστασία τους (ἄραγε, κατ' αὐτούς, οἱ γονεΐς δέν μποροῦν νά τά προστατέψουν;), οὐσιαστικά τούς ἐπιτρέπουμε νά τά εἰσαγάγουν στήν πονηρία και τήν πρόωρη, γιά τά περισσότερα, περιέργεια. Ἐπιτρέπουμε νά τά σκανδαλίσουν, και τότε, «οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνω δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται».

Τά παιδιά μας χρειάζονται Χριστό και ἀρετές, πού πηγάζουν μόνον ἀπ' Αὐτόν. Χρειάζονται παραδείγματα ἀρετῆς καί ἐνθέου ἀγάπης καί ὄχι νά μάθουν πῶς λέγονται τά γεννητικά τους ὄργανα ἐπιστημονικά ἢ πῶς εἶναι τά γεννητικά ὄργανα τοῦ ἀντιθέτου φύλου. Καί πόσο μᾶλλον, νά μάθουν καί νά ἀποδεχθοῦν, σάν κάτι τό φυσικό, τίς ὁμόφυλες «οἰκογένειες» καί τά κοινωνικά «φῦλα». (Ακόμα καί ὁ ὅρος «διαπροσωπικές σχέσεις» μπερδεύεται καί ἀλλοιώνεται)!²⁴

Ἡ Ἐκκλησία μας, ἐδῶ καί αἰῶνες, ἔχει τή δική της «σεξουαλική ἀγωγή»· ἀγωγή πού ἔβγαλε, βγάζει καί θά βγάζει Ἁγίους. «... Ἡ “σεξουαλική ἀγωγή” στό χῶρο τῆς Ὀρθοδοξίας δέν εἶναι παρά θεολογία τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, μέρος τῆς ὀρθόδοξης ἀνθρωπολογίας. Δέν πρόκειται συνεπῶς γιά μία “ἐπιστημονική” ἀνάλυση καί περιγραφή τῆς σωματικῆς λειτουργίας ἢ γιά ἠθικοκοινωνική καθοδήγηση, ἀλλά γιά θεώρηση τοῦ ἀνθρώπου μέσα ἀπό τό πρῖσμα τῆς θείας ἀποκαλύψεως. Μία τέτοια ἀντίληψη, ἄρα, γιά τόν ἄνθρωπο καί τό σῶμα του, δέν “διδάσκεται” θεωρητικά, οὔτε, πολύ περισσότερο, ἐπιβάλλεται! Ἐμπνέεται μονάχα στά πλαίσια τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς καί τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνα τῆς Ὀρθοδοξίας...»²⁵

Δύσκολο τό ἔργο τῶν γονέων, καί ἰδιαίτέρως τῶν πιστῶν, ὅμως δέν πρέπει νά λησμονοῦμε ὅτι τά παιδιά μας τά φυλάει ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ: «Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος· ἐταπεινώθην καί ἔσωσέ με» (Ψαλμ. 114, 6). Γιατί, ὅπως ἀναφέρει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, «ἐλεήμων ὁ Κύριος καί δίκαιος, καί ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ» (Ψαλμ. 114, 5), καί γι' αὐτό δείχνει τό ἔργο τῆς πῶς μεγάλης Του φιλανθρωπίας, μέ τό νά διαφυλάττει τά νήπια. Στήν Πρόνοια, λοιπόν, τοῦ Θεοῦ πρέπει νά ἐπιρρίπτουμε τά παιδιά μας καί ἰδιαίτερα τά νήπια, ἀφοῦ ἀνθρωπίνως κάνουμε ὅ,τι μποροῦμε. Αὐτό, ἄλλωστε, μᾶς συμβουλεύει πάλι ὁ ἱ. Χρυσόστομος, λέγοντας: «Οὐδὲ γὰρ ἀρκεῖ οὔτε τροφός, οὔτε μήτηρ, οὔτε ἕτερος οὐδεὶς ἀπηρτισμένῃν ἐπιδείκνυσθαι περὶ αὐτὰ πρόνοιαν, ἂν μὴ τῆς ἄνωθεν ἀπολαύη ροπῆς» (= Γιατί δέν ἐπαρκεῖ οὔτε ἡ τροφός, οὔτε ἡ μητέρα, οὔτε ἄλλος κανεὶς νά δείξει ὀλοκληρωμένη πρόνοια γι' αὐτά, ἂν δέν ἀπολαμβάνουν τή θεϊκὴ βοήθεια)²⁶.

Ἄς κλείσουμε, λοιπόν, γνωρίζοντας ὅτι δέν ἔχουμε κᾶν προσεγγίσει τό τεράστιο αὐτό θέμα, μέ τή θεοφώτιστη προτροπή τοῦ ἀγίου Πατρός πρὸς τοὺς πιστοὺς γονεῖς: «... σπουδάσωμεν γενναίων παίδων γενέσθαι πατέρες (καί μητέρες), χριστοφόρων οἰκοδόμοι γενέσθαι ναῶν, ἀθλητῶν ἐπουρανίων ἐπιμεληταί... πάντοθεν ἐργάζεσθαι τὴν ὠφέλειαν αὐτῶν, ἵνα καὶ τῶν στεφάνων αὐτοῖς ἐκεῖ κοινωνήσωμεν»²⁷.

Χρειάζεται πολλή προσοχή καί συνεχῆς ἐπαγρύπνηση. **Μὴ ἐπιτρέψουμε σέ κανένα νά «παίζει» μέ τὴν ψυχὴ τῶν παιδιῶν μας.** (Συστήνουμε στοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστες νά διαβάσουν προσεκτικά καί τά παρακάτω σχόλια, γιά νά διαπιστώσουν τό τί κρύβεται πίσω ἀπ' ὅλα αὐτά).

Σημειώσεις:

1. frixos.weebly.com/ (ένω τό ύλικό του προγράμματος ήταν ανεβασμένο στην ιστοσελίδα του, απ' όπου τό τυπώσαμε και άντλήσαμε πληροφορίες, ξαφνικά κατέβηκε μέ τή σημείωση ότι έτοιμάζεται ή έντυπη έκδοσή του).

2. Πρόκειται για τόν Όργανισμό: «Παγκόσμια Ένωση Σεξουαλικής Υγείας» («World Association For Sexual Health» - WAS), ό όποιος ύποστηρίζει τήν άντισύλληψη, τίς έκτρώσεις, τήν όμοφυλοφιλία κλπ. Χαρακτηριστικό είναι, ότι χρυσός χορηγός της (gold sponsor, βλ. was2019.org) είναι ή περιβόητη «International Planned Parenthood Federation» (IPPF), γνωστή για τίς έκατοντάδες χιλιάδες έκτρώσεις πού πραγματοποιει έτησίως. Η άμερικάνικη έκδοχή της [«Planned Parenthood» (PP), βλ. www.afistemnaziso.gr], έχει κατηγορηθεί για έμπόριο όργάνων και ίστών έκτρωμένων βρεφών. Μάλιστα πέρυσι δημοσιεύθηκαν κρυφά βίντεο, πού δείχνουν στελέχη της νά βοηθούν διακινητές παιδιών, κάνοντας άμβλώσεις στά άνήλικα θύματά τους. Η PP καλύπτει πολλά χρόνια τή σεξουαλική κακοποίηση και έκμετάλλευση παιδιών.

Στό πρόσφατο - 24ο Συνέδριο του Παγκόσμιου αυτού Όργανισμού για τή Σεξουαλική Υγεία (WAS), πού πραγματοποιήθηκε στό Μεξικό από 12-15 Οκτωβρίου 2019, τό κεντρικό σύνθημα ήταν: «Σεξουαλική Άγωγή για όλους: Γέφυρα για τή Σεξουαλική Υγεία». Δείτε τί άκριβώς έννοοϋν μέ αυτό τό σύνθημα: «Η γέφυρα βοηθά νά περάσουμε ποτάμια, ώκεανούς, έμπόδια πού είναι γεμάτα μέ μύθους, βία, σεξισμό, μάτσο-άνδρισμό, όμοφοβία, τρανσφοβία, άνεπιθύμητες έγκυμοσύνες, δυσκολίες πρόσβασης σέ άσφαλείς και νόμιμες άμβλώσεις...». (Βλ. rethemnos.gr). Σέ αυτό τό Συνέδριο βραβεύθηκε τό έλληνικό πρόγραμμα. Και οι συντελεστές του «Φρίξου» και κάποιοι τοπικοί παράγοντες του Ρεθύμνου κι όχι μόνον, έπαίρονται γι' αυτό τό βραβείο. Κρίμα!

3. mumdadandkids.gr

Σχετική ανακοίνωση εξέδωσαν και τά «Όρθόδοξα Χριστιανικά Σωματεία Άθηνών», βλ. tideon.org

4. Όσο αυτό τό πρόγραμμα (ή όποιοδήποτε άλλο παρόμοιο) είναι πιλοτικό και μή ύποχρεωτικό, ύπάρχει κάποια ένημέρωση τών γονέων από τούς εκπαιδευτικούς, όχι όμως από ειδικούς παιδοψυχολόγους, και οι γονείς μπορούν και πρέπει νά άρνηθοϋν νά διδαχθει στα παιδιά τους. Εάν, όμως, έπιβληθει ύποχρεωτικά στα Νηπιαγωγεία και στα Δημοτικά (όπως, δυστυχώς, άκούγεται ότι θά γίνει), τότε θά είναι πολύ δύσκολο για τούς γονείς νά άρνηθοϋν τή συμμετοχή τών παιδιών τους. Η μόνη λύση πού θά ύπάρξει τότε, θά είναι ή καταφυγή τών γονέων, πού διαφωνοϋν, στη δικαιοσύνη. Άς έλπίσουμε ότι δέν θά χρειασθει.

5. Ό Δεσπότης Χριστός μέ αυτό τόν λόγο Του, δέν κυριολεκτει, αλλά έπισημαίνει μέ έμφαση τή σοβαρότητα του σκανδαλισμοϋ. Ό σκανδαλισμός τών μικρών και ταπεινών, όπως είναι τά μικρά παιδιά, επιφέρει, εάν δέν ύπάρξει μετάνοια, τόν

πνευματικό θάνατο αὐτῶν πού εἶναι ὑπεύθυνοι.

6. Απόσπασμα ἀπό ὁμιλία τοῦ π. Κων/νου Στρατηγόπουλου, 20. 2. 2009, βλ. floga.gr

7. Εἶναι, δυστυχῶς, διαπιστευμένο ὅτι τό μεγαλύτερο ποσοστό (70-90%) παιδικῆς σεξουαλικῆς κακοποίησης γίνεται ἀπό πρόσωπα τοῦ κοντινοῦ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος τοῦ παιδιοῦ (συγγενεῖς, φίλους κλπ.), καθῶς καί ἀπό ἄτομα τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἢ ἀθλητικοῦ περιβάλλοντός του. Χρειάζεται, λοιπόν, ἀνύστακτη προσοχή, ἀπό τούς γονεῖς, ἀλλά καί ὑπεύθυνη ἐνημέρωση, ὥστε νά διακρίνουν ἔγκαιρα τυχόν ὑποπτα σημάδια, τόσο στή συμπεριφορά τοῦ παιδιοῦ τους, ὅσο καί στό περιβάλλον τους. Βασικό, ἐπίσης, εἶναι νά μή ἐμπιστεύονται εὐκολα σέ ἄλλους τά παιδιά τους.

8. Ὁ Ἅγιος Παῖσιος συμβούλευε σχετικά τούς γονεῖς: «Πρῶτα-πρῶτα τά παιδιά ἀντιγράφουν ἐμᾶς καί μάλιστα ἀπό μωρά. Ἀπό ἐκεῖ καί πέρα θά πρέπει νά ἐνεργοῦμε ἐπάνω τους ὅπως στά ρολόγια. Ὅσο παίρνει τό ἐλατήριό τους, τά κουρδίζουμε γρήγορα. Μετά σιγά σιγά, προσέχοντας νά μή σπάσουμε τό ἐλατήριό τους μέ τό ζόρισμα...

»Ὅταν κάτι δέν πάει καλά, πάντα κάτι φταίει. Μήπως φταίει τό παράδειγμά μας; Μήπως φταῖνε τίποτε κακά θεάματα, τίποτε ἄσχημες πράξεις, ἄσχημα λόγια μέσα στό σπίτι; Πάντως τήν εὐσέβεια τή δίνουμε στά παιδιά μέ τό γάλα καί ὄχι μέ τήν ξηρά τροφή. Ποτέ μέ πίεση καί προσταγή. Καί προπαντῶς μέ τό παράδειγμά μας». (Ἅγιος Παῖσιος ὁ Ἁγιορείτης, «Υπαίθριο Ἀρχονταρίκι», βλ. imkifissias.gr).

9. Ἐλεγε χαρακτηριστικά ὁ σύγχρονος Ἅγιος Πορφύριος: «Ἐκεῖνο πού σώζει καί φτιάχνει καλά παιδιά εἶναι ἡ ζωὴ τῶν γονέων μέσα στό σπίτι. Οἱ γονεῖς πρέπει νά δοθοῦνε στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Πρέπει νά γίνουν ἅγιοι κοντά στά παιδιά μέ τήν πραότητα τους, τήν ὑπομονή τους, τήν ἀγάπη τους. Νά βάζουνε κάθε μέρα νέα σειρά, νέα διάθεση, ἐνθουσιασμό κι ἀγάπη στά παιδιά. Καί ἡ χαρά πού θά τούς ἔλθει, ἡ ἀγιοσύνη πού θά τούς ἔχει ἐπισκεφθεῖ, θά ἐξακουτίσει στά παιδιά τήν χάρη...». (Ἁγίου Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου, «Βίος καί Λόγοι», ἐκδ. Ἱ. Μονῆς Χρυσοπηγῆς, σελ. 416-417).

10. Πρωτοπρ. Ἰωάννου Χατζηθανάση, «Ὁρθόδοξη Σεξουαλική Διαπαιδαγώγηση. Ἀλήθειες καί Ψέματα γιά τή σεξουαλική ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου», ἀπόσπασμα ὁμιλίας, βλ. impantokratoros.gr

11. Ἅγιος Πορφύριος, «Ἐνας νά μέ ἀκούσει... καί θά τοῦ στείλει ὁ Θεός πλούσια τή Χάρη Του», ἐκδ. Ἱ. Ἡ. Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, Μήλεσι Ὠρωποῦ 2018.

12. blogs.sch.gr

13. Αγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Πρὸς πιστὸν πατέρα, Λόγος γ´, P.G. 47, 381.

14. Αγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων! Ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι´ οὗ τὰ σκάνδαλα ἔρχεται!, Λόγος νθ´, P.G. 58, 584.

15. «Ἡ ἐγκράτεια ἀπὸ τὰ σαρκικὰ πάθη εἶναι ἡ φυσικὴ κατάσταση, ἐνῶ ἀντίθετα ἡ πτώση στὶς σαρκικὲς ἀμαρτίες εἶναι στήν πραγματικότητα κάτι τὸ ἀφύσικο. Σήμερα ὁμως ἔχει τόσο πολὺ παραπλανηθῆ ὁ κόσμος, ὥστε θεωρεῖ τὸ φῶς σάν σκότος καὶ τὸ σκότος σάν φῶς. Χαρακτηρίζει τοὺς ἐγκρατεῖς καὶ σώφρονες “καθυστερημένους” καὶ “ὀπισθοδρομικούς”, ἐνῶ αὐτούς, πού κυλιόνται στὸ βουρκο τῶν σαρκικῶν ἡδονῶν, τοὺς θεωρεῖ... προοδευτικούς! Τοὺς θαυμάζει καὶ τοὺς ἐκθειάζει! Ἦλθε ἡ ἐποχὴ, πού ἀναφέρει ὁ Μέγας Ἀντώνιος, ὅτι θὰ βλέπουν αὐτοί, πού εἶναι ἄφρονες, ἐκείνους, πού σωφρονοῦν, καὶ θὰ τοὺς θεωροῦν σάν παράφρονες, μὴ μπορώντας νὰ διακρίνουν ὅτι στήν πραγματικότητα παράφρονες εἶναι οἱ ἴδιοι!» (Γέροντος Γερμανοῦ Σταυροβουνιώτου, «Περὶ σωφροσύνης καὶ ἀγνότητος», βλ. www.impantokratoros.gr).
Εἶναι σωφροσύνη ἢ παραφροσύνη ἢ παρότρυνση μικρῶν παιδιῶν νὰ «ἐξερευνοῦν» τὸ σῶμα τους, ἀρκεῖ νὰ μὴ τὸ κάνουν δημόσια, καὶ τὸ χειρότερο, ὅτι ἡ αὐτοϊκανοποίηση δέν εἶναι καὶ κάτι τὸ φοβερό...!

Διαβάστε (καὶ φρίξτε) ποιοὶ εἶναι, βάση τοῦ «Διεθνοῦς Ὁδηγοῦ γιὰ τὴ Σεξουαλικὴ Ἀγωγή» τῆς UNESCO (!), οἱ «παιδαγωγικοὶ στόχοι» στήν ἐνότητα: «Σεξουαλικὴ συμπεριφορά», καὶ εἰδικότερα στήν ὑποενότητα: «Τὸ βιολογικὸ φῦλο, ἡ σεξουαλικότητα καὶ ὁ σεξουαλικὸς κύκλος τῆς ζωῆς», πού ἀφορᾷ τίς ἡλικίες ἀπὸ 5 ἕως 8 ἐτῶν(!):

«• Τὰ περισσότερα παιδιά ἐκφράζουν περιέργεια γιὰ τὰ μέρη τοῦ σώματος • Εἶναι φυσιολογικὸ νὰ ἐξερευνοῦμε καὶ νὰ ἀγγίζουμε μέρη τοῦ σώματός μας • Τὸ ἄγγιγμα τοῦ σώματος μπορεῖ νὰ δημιουργήσει αἴσθημα ἀπόλαυσης • Αὐνανισμὸς (αὐτοϊκανοποίηση) ὀνομάζεται ἡ πράξη ὅπου ἀγγίζουμε καὶ τρίβουμε τὰ γεννητικά μας ὄργανα • Μερικοὶ ἄνθρωποι ἀννανίζονται, ἄλλοι ὄχι • Ἡ αὐτοϊκανοποίηση δέν εἶναι ἐπιβλαβής, ἀλλὰ εἶναι ἰδιωτικὴ ὑπόθεση». (Μαργαρίτας Γερούκη, «Ἡ Σεξουαλικὴ Ἀγωγή στὸ Σχολεῖο. Θεωρία καὶ πράξη - Οἱ ἀπόψεις τῶν ἐκπαιδευτικῶν», Ἀθήνα 2011, σελ. 234).

Στὸ παραπάνω βιβλίο παρατίθενται οἱ ἐνόητες τοῦ ἐν λόγω «Ὁδηγοῦ» τῆς UNESCO, πού ἀφοροῦν τίς μαθήτριες καὶ μαθητὲς τῆς πρωτοβάθμιας ἐκπαίδευσης, μέ τὴν ἐξῆς ἀναφορὰ τῆς συγγραφέως: «Στόχος εἶναι νὰ παρουσιαστεῖ στὸ ἐλληνικὸ κοινὸ ἓνα ἀξιόπιστο πλαίσιο γιὰ τὴ δημιουργία καὶ ἐφαρμογὴ δραστηριοτήτων σεξουαλικῆς ἀγωγῆς»! (ὁ. ἀ. σελ. 215). Νὰ σημειωθεῖ δὲ ὅτι ἡ κα Γερούκη εἶναι ἡ βασικὴ συντάκτρια καὶ συντονίστρια τοῦ προγράμματος «Φρίξος». Μάλιστα, τὸ ἀνωτέρω βιβλίο τῆς προτείνεται στήν ἐπίσημη ιστοσελίδα τοῦ προγράμματος, ὡς «ὑποστηρικτικὸ ὑλικό».

16. Ὁ Ἅγιος Παΐσιος ἔλεγε γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ στοὺς νέους πού τὸν ρωτοῦσαν: «Τῆ

γενετήσια όρμη πρέπει νά τή βάζουμε στό ψυγεῖο μέχρι τό γάμο καί νά κάνουμε τίμιο ἄγωνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, γιά τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Καί μόνο ἔτσι θά βροῦμε λύση στό πρόβλημα αὐτό». (Σωτήριος Λυσίκατος, «Χαριτωμένες Διδαχές τοῦ Γέροντος Παΐσιου», Περιοδικό «Θεοδρομία», Ἰαν.- Μάρτ. 2004).

17. [Ἀγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Πρὸς τοὺς νέους. Ὅπως ἂν ἐξ Ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων](#), P.G. 31, 572.

18. Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Πρὸς πιστὸν πατέρα, Λόγος γ´, P.G. 47, 381.

19. Βαρβάρας Βερβερίδου, «Ἡ Παιδαγωγικὴ σκέψη τῶν συγχρόνων Ἀγίων Πορφυρίου καί Παΐσιου», Διπλωματικὴ Ἔργασία, Θεολογικὴ Σχολὴ Α.Π.Θ., Θεσ/νίκη 2017, σελ. 33. Βλ. ikee.lib.auth.gr

20. [Ἀγίου Πορφυρίου, «Βίος καί Λόγοι», ἐκδ. Ἰ. Μουῆς Χρυσοπηγῆς](#), ἔκδοση 16η, Χανιά 2019, σελ. 453-454.

21. Ἀγνωστικισμός: προέρχεται ἀπὸ τὴ λέξη γνώση καί τό στερητικὸ -α, ὀνομάζεται ἢ φιλοσοφικὴ θεώρηση ὅτι ἡ ἀλήθεια ὀρισμένων μεταφυσικῶν ὑποθέσεων, ὅπως οἱ θεολογικοὶ ἰσχυρισμοὶ πού ἀφοροῦν τὴν ὑπαρξὴ τοῦ Θεοῦ, εἶναι εἴτε πρὸς τό παρὸν ἄγνωστη, εἴτε ἐγγενῶς ἀπρόσιτη. Οἱ ἀγνωστικιστὲς δὲν ἀρνοῦνται τὴν ὑπαρξὴ τοῦ Θεοῦ, ἀπλῶς δὲν εἶναι ἱκανοποιημένοι μὲ τίς ἀποδείξεις γιά τὴν ὑπαρξὴ του (βλ. Βικιπαίδεια).

22. Σύμφωνα μὲ τίς ἐθνικὲς «Κατευθυντήριες Γραμμὲς γιά τὴν «Ὀλοκληρωμένη Σεξουαλικὴ Ἐκπαίδευση», πού συντάχθηκαν ἀπὸ τό «Sexuality Information and Education Council of the United States» (SIECUS), δίδεται μεγάλῃ ἔμφαση στὴν «οὐδέτερη» σεξουαλικὴ διαπαιδαγώγηση, πού ξεκινᾷ ἀπὸ τό Νηπιαγωγεῖο. Σύμφωνα μὲ αὐτὲς τίς ὁδηγίες, τὰ παιδιὰ ἡλικίας ἀπὸ 5 ἕως 8 ἐτῶν πρέπει νά διδάσκονται ὄχι μόνο τὰ ἀνατομικὰ σωστά ὀνόματα ὄλων τῶν τμημάτων τοῦ σώματος, ἀλλὰ καί τοὺς ὀρισμούς τῆς σεξουαλικῆς ἐπαφῆς καί τοῦ ἀννανισμοῦ! («Ἀμερικανικὸ Κολλέγιο Παιδιάτρων: Σεξουαλικὴ ἐκπαίδευση τῶν νέων μὲ στόχο τὴν ἐγκράτεια», βλ. mumdadandkids.gr).

23. [Ἐγγραφο τῆς «Ἀνωτάτης Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων Ἑλλάδος» \(25. 5. 2009\), στὸν τότε Ὑπουργό Παιδείας, γιά τὴν σχεδιαζόμενη εἰσαγωγὴ μαθήματος σεξουαλικῆς διαπαιδαγώγησης στό Δημοτικὸ Σχολεῖο](#), βλ. aspe.gr

24. Εἶναι χαρακτηριστικὸ τό πῶς ὀρίζει ἢ συντονίστρια τοῦ «Φρίξου», κα Μαργαρίτα Γερούκη στό βιβλίο της «Ἡ Σεξουαλικὴ Ἀγωγή στό Σχολεῖο...» (ὅ.π.), τίς Διαπροσωπικὲς Σχέσεις στό εὐρύτερο πλαίσιο τῆς ἀνθρώπινης σεξουαλικότητος: «...οἱ διαπροσωπικὲς σχέσεις περιλαμβάνουν τὴν ἔκφραση τῶν συγκεκριμένων

συναισθημάτων και συμπεριφορών που προάγουν, εξερευνούν, ένθαρρύνουν και ικανοποιούν την άτομική αυτοαντίληψη της σεξουαλικότητας» (ό.π., σελ. 28).

Ένω σέ υποσήμειωσή της διευκρινίζει ότι: «Ο όρος διαπροσωπικές σχέσεις χρησιμοποιείται εδώ αντί για διαφυλικές σχέσεις. Ο στόχος είναι να γίνεται αναφορά στις ανθρώπινες σχέσεις ανεξάρτητα από την αυτοαντίληψη της ταυτότητας του φύλου» (ό.π., ύποσημ. 1, σελ. 28). Αυτόαντίληψη, λοιπόν, της σεξουαλικότητας, ανεξάρτητη όμως από την αυτοαντίληψη της ταυτότητας φύλου! Κι ότι ο καθένας καταλάβει...!

Ταυτόχρονα, παρακάτω, περιγράφει τον όρο παιδική σεξουαλικότητα: «Αυτό που ονομάζουμε παιδική σεξουαλικότητα έχει περισσότερο να κάνει με την αθόρμητη ανάγκη του παιδιού καταρχάς να εξερευνήσει τό σώμα και τίς αίσθήσεις του και να αναζητήσει μέσω αυτής της εξερεύνησης πηγές απόλαυσης, τόσο σέ αισθησιακό όσο και σέ συναισθηματικό επίπεδο» (ό.π., σελ. 30).

25. [Πρωτοπρ. Γεωργίου Μεταλληνού, «Η Όρθόδοξη “Σεξουαλική Άγωγή”», από τό βιβλίο: «Εύαγγελικά και Άποστολικά Μηνύματα», \(Άπάνθισμα κηρυγμάτων από τή “Φωνή Κυρίου” τών έτών 1980 και 1983\)», έκδ. «Όρθόδοξος Κυψέλη», βλ. \[impantokratoros.gr\]\(http://impantokratoros.gr\)](#)

26. Άγίου Ίωάννου Χρυσοστόμου, Είς τόν ΡΙΔ΄ Ψαλμόν, Ρ.Γ. 55, 317.

27. Άγίου Ίωάννου Χρυσοστόμου, Πρòς πιστόν πατέρα, Λόγος γ΄, Ρ.Γ. 47, 386.

(Πηγή: orthodoxostypos.gr)